

Korte studies in Mattheüs (24)

Ik ben, vrees niet

In deze studie gaan we nog een keer de zee op. Weer was het scheepje van de discipelen vanwege de weersomstandigheden in nood. Maar nu was de Heere niet aan boord. Na een lange dag van werken had Hij hen weggestuurd om naar de andere kant van het meer te varen. Hij Zelf zou de menigte van mensen toespreken en naar huis sturen.

Toen dit gedaan was klom de Heere een berg op om te bidden. Terwijl Hij daar op die berg in gebed was met Zijn Vader verkeerden de discipelen in de grootste nood:

'Het schip was al midden op de zee en verkeerde in nood door de golven, want ze hadden de wind tegen.' (Mat. 14:24).

Terwijl ze zo aan het zwoegen waren zagen zij iets wonderlijks. De Heere Jezus had de berg verlaten en kwam over het water naar het schip toe. Dat was natuurlijk een verbijsterende gebeurtenis en de mannen wisten niet hoe ze het hadden.

'En toen de discipelen Hem over de zee zagen lopen, raakten zij in verwarring en zeiden: het is een spook! En zij schreeuwden van angst.' (Mat. 14:26).

De Heere spreekt hen onmiddellijk toe met de volgende woorden:

'Heb goede moed, Ik ben het, wees niet bevreesd.' (Mat. 14:27).

In de eerste plaats gebruikt de Heere hier Zijn Goddelijke titel: IK BEN. Daar voegt Hij meteen aan toe: 'vrees niet', 'wees niet bang'.¹ Overal waar we horen hoe de Heere die woorden *egoo eimi*, dat is 'Ik ben', spreekt, hoeven zijn volgelingen niet bang te zijn. Hij Zelf de God van Israël is in hun midden. 'Ik ben' is een verwijzing naar de Naam waarmee God Zich eerst aan Mozes en daarna door hem aan Israël bekend wilde maken: IK BEN DIE IK BEN, of IK ZAL ZIJN DIE IK ZIJN ZAL.

Overal waar je deze Naam tegenkomt in de mond van de Heere Jezus, spreekt Hij uit gezag van de God van Israël. Het is niet zomaar een naam. Hij spreekt die woorden met een veel diepere betekenis dan alleen maar: Ik ben het. Ik ben de HEERE, de God van Israël.

Dat zie je ook in deze gebeurtenis. De Heere loopt over het water. Dat is in zichzelf natuurlijk een groot vertoon van macht. Maar er is een diepere lading. Het is weer een gebeurtenis tegen de achtergrond van Israëls Schriften.

De Heere kwam over het water naar de zwoegende discipelen in het schip toe. Markus voegt er nog aan toe:

'en Hij wilde hen voorbijgaan.' (Mar. 6:48).

¹ Over deze Naam heb ik een boekje geschreven: Ik Ben – ISBN 9789463980173. De ondertitel van dit boekje is 'Vrees niet!' en is zodoende een aanvulling op deze studie.

En dit bij elkaar geeft ons de achtergrond van het boek Job.

'Hij is wijs van hart en sterk van kracht; wie heeft zich tegen Hem verhard en vrede gehad? Die de bergen verzet, dat zij het niet gewaar worden, Die ze omkeert in Zijn toorn. Die de aarde beweegt uit haar plaats, dat haar pilaren schudden. Die de zon gebiedt en zij gaat niet op en verzegelt de sterren. Die alleen de hemelen uitbreidt, en TREEDT OP DE HOOGTEN VAN DE ZEE.' (Job 9:4-8).

De Septuagint, een belangrijke Griekse vertaling van de Tenach, die de Bijbelschrijvers zelf ook veel gebruiken, vertaalt dit laatste zinnetje met:

'Die op de zee wandelt als op vaste grond.'

Het kan zijn dat je het wat vergezocht vindt, maar het is wel zo dat dit de enige plaats in de Bijbel is waar we lezen dat God op de zee wandelt. Daarnaast is vers 11 ook opvallend:

'Zie, Hij gaat langs mij heen, Ik zie Hem niet; GAAT HIJ VOORBIJ, ik merk Hem niet op.' (Job 9:11).

Gods 'voorbijgaan' is een metafoor van onze onmacht om Gods kracht te begrijpen. Het Griekse woordje voor 'voorbijgaan' is hier bijna zeker een verwijzing naar Exodus 33:17-23 en Exodus 34:6. In Zijn voorbijgaan aan Mozes toonde de HEERE hem Zijn heerlijkheid en Zijn hele wezen:

'Toen nu de HEERE voor zijn aangezicht VOORBIJGING, zo riep Hij: HEERE, HEERE, God, barmhartig en genadig, lankmoedig en groot van weldadigheid en waarheid. Die de weldadigheid bewaart aan vele duizenden, Die de ongerechtigheid, en overtreding, en zonde vergeeft. Die de schuldige geenszins onschuldig houdt, bezoekende de ongerechtigheid van de vaders aan de kinderen, en aan de kindskinderen, in het derde en vierde lid.' (Ex. 34:6, 7).

Dit ligt verborgen in het voorbijgaan van de Heere toen Hij op de zee als op vaste grond naar zijn discipelen liep. Hij toonde hen in die daad al Zijn heerlijkheid, de heerlijkheid van de God van Israël.

Bedenk dat alles wat de Heere deed, Hij dat deed vanuit de Schriften. Hij leefde in de Schriften van Israël en de Schriften van Israël werden levend in Hem. Wandelend op het water toont Hij de HEERE, de IK BEN, te zijn. Dat betekent het dat Hij niet alleen de Zoon des mensen is, de Zoon van Adam, de Zoon van Maria, maar ook de Zoon van God. Zalig zijn we als we vol overtuiging en vreugde de belijdenis van Petrus na kunnen spreken:

'U bent de Christus, de Zoon van de levende God.'